

תלמודו בידו

דף ג עמוד א

- [א] איזה עונש חמור יותר, סקילה או שריפה ?
- [ב] מניין שבת אשתו ובת אנוסתו אסורות לו ?
- [ג] מניין שהבא על בתו עונשו שריפה ?
- [ד] מדוע שנה התנא חמש עשרה נשים פוטרות צרותיהן, ולא אוסרות ?
- [ה] מדוע שנה התנא "פטורות מן החליצה ומן היבום", ולא להיפך מן היבום ומן החליצה, או מן היבום לחוד ?

- [א] חכמים: סקילה, כגון הבא על כלתו. ר' שמעון: שריפה, כגון הבא על חמותו.
- [ב] בת אשתו: שנאמר "ערות אשה ובתה לא תגלה".
מאנוסתו: אינה בכלל "ערות אשה ובתה", שלשון אישות משמע על ידי קידושין.
אלא נלמד איסורה בגזרה שוה "הנה הנה" מבת אשתו.
שכשם שלא חלקה התורה בין בתו לבת בתו מאשתו.
כך גם באנוסתו, בתו בכלל "ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה".
- [ג] בגזרה שוה "זמה זמה". בחמותו נאמר "זמה היא באש ישרפו", ובבת אשתו נאמר "זמה היא" [ובתו מאנוסתו שוה לבת אשתו בגזרה שוה "הנה הנה" הנ"ל].
- [ד] 1. "אוסרות" משמע שאסורות בייבום, אך צריכות חליצה. "פוטרות" משמע שאינן בדין יבום וחליצה. אך קשה, מדוע לא שנה אוסרות לחלוץ.
2. "אוסרות" מטעה לומר, שערוה אוסרת את צרתה אפילו שלא במקום מצוה, כגון בתו ואחרת נשואות לאדם זר, ומת עם בנים. והרי אינו נאסר בצרת בתו.
ו"פוטרות" משמע שהערוה רק פוטרת את הצרה מן היבום, וממילא לא פקע ממנה איסור אשת אח.
- [ה] לא להיפך: ללמד כדברי אבא שאול, שמצות חליצה קודמת למצות יבום.
יבום: שלא נטעה לחייבן בחליצה. ופטורה לפי שכל שאין עולה ליבום אין עולה לחליצה.